

Statuimus enim ut ejusdem Ecclesiæ Trojanæ anti-  
stites in perpetuum a sedis apostolicæ pontifice con-  
secrantur, cui nimirum Ecclesiæ, tibique ac tuis  
legitimis successoribus jure proprio possidenda fir-  
manus: montem Majurum, villam quæ dicitur  
S. Laurentii, et quidquid in posterum juste et cano-  
nicae ad Ecclesiæ possessionis proprietatem largiente  
Domino poteritis adipisci; episcopali vero jure  
regenda in perpetuum, ad disponendum sancimus  
ipsam civitatem Trojanam et in ea S. Nicolai  
monasterium cum ecclesiis ad id pertinentibus,  
S. Crucem de Portula, et Felicem, Castellionem,  
castellum novum Biccarum cum abbatia S. Petri in  
Burgo cum ecclesiis ad id pertinentibus, ecclesiam  
S. Viti, fabricam S. Mariæ de Focis, S. Petrum de  
Montella, S. Justam, et quæcunque prædia prædeces-  
sorum nostrorum authenticis privilegiis, quæ Ecclesiæ  
vestræ data sunt, continentur. Decernimus  
itaque ut nulli omnino hominum liceat eamdem  
Ecclesiam temere perturbare, aut ejus possessiones  
auserre, vel ablatas retinere, vel injuste datas suis  
usibus vindicare, minuere, vel temerariis vexatio-  
nis fatigare, sed omnia integra conserventur  
eorum, pro quorum sustentatione et gubernatione  
concessa sunt usibus omnimodis profutura. Si quis  
vero in crastinum archiepiscopus, aut episcopus,  
imperator, aut rex, princeps, aut dux, comes, vice-  
comes, judex, aut ecclesiastica quælibet sacerdotalis  
risque persona hanc nostræ constitutionis paginam  
sciens, contra eam temere venire tentaverit, secundo  
tertiove commonita, si non satisfactione congrua  
emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate  
careat, reamque se divino judicio existere de per-  
petrata iniquitate cognoscat, et a sacratissimo cor-  
pore ac sanguine Dei et Domini nostri Redemptoris  
Iesu Christi alienam esse, atque in extremo examine  
districtæ subjaceat ultioni. Cunctis autem eidem  
Ecclesiæ jura servantibus sit pax Domini Nostri Jesu  
Christi quatenus et hic fructum bonæ actionis per-  
cipiant, et apud districtum judicem præmia æternæ  
pacis inveniant.

Ego Paschalis S. catholicæ Ecclesiæ episcopus  
subsc.

Ego Oddo Ostiensis episcopus subsc.

† Ego Odorius cardinalis et abbas subsc.

† Ego Albic. diac. cardinalis S. Petri subs.

† Ego Milo Prænestinus episcopus subsc.

† Ego Bruno Signin. episcopus subsc.

† Ego Teuto cardinalis SS. Joannis et Pauli  
subsc.

† Ego Paganus diaconus Romanæ Ecclesiæ cardin-  
ialis subsc.

Datum apud Casinum per manum Joannis S. R. E.  
diac. cardinal. iv Idus Novembris, ind. viii, Incar.  
Dom. anno 1100, pontificatus autem D. Paschalis II  
papæ anno ii.

### XXX.

Privilegium quo monasterium Silviniacense tanquam  
Cluniacensis cœnobii membrum sub apostolicæ

A sedis protectione suscipit, eo modo quo Urbanus  
papa secundus.

(Anno 1100, Nov. 14.)

[Bullarium Cluniacense, pag. 31.]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, filii in  
Domino charissimis Silviniacensis cœnobii mona-  
chis, salutem et apostolicam benedictionem.

Ad hoc nos disponente Domino in apostolicæ  
sedis servitium promoto agnoscimus, ut ejus filii  
auxilium implorantibus efficaciter subvenire, et ei  
obedientes tueri ac protegere prout Dominus dede-  
rit, debeamus. Idecirco vos et locum vestrum tan-  
quam Cluniacensis cœnobii membrum sub aposto-  
licæ sedis protectione perpetuo confovendum, juxta

B domini prædecessoris nostri Urbani secundi statuta  
suscipimus; sancientes ne ullo unquam tempore  
idem cœnobii vestri locus interdictionis alicujus  
jacturam sentiat, nec ulli viventium facultas sit  
infra monasterii seu villæ adjacentis terminos olim  
præsinitos assultum facere, aut quemlibet hominem  
capere vel deprædari. Illam etiam pactionem,  
quam in ejusdem prædecessoris nostri manu  
Archimboldus miles, sicut in ejus privilegio contine-  
tur, pepigit, ratam perpetuo haberi censemus: ut  
videlicet universa, quæ pater, avi ejus loco yestro  
contulerant, tam in rebus quam in immunitatibus  
et consuetudinibus, omni tempore illibata conserva-  
rentur. Ad hæc adjicientes decernimus ejusdem loci

C sepulturam liberam omnino persistere, ut eorum  
qui illic sepeliri deliberaverint, præter excommuni-  
catos, extremæ nullus obviet voluntati. Præterea  
per præsentis decreti paginam apostolica auctoritate  
statuimus ut quæcunque hodie vestrum cœnobium  
possidet, sive in crastinum vel concessione pontifi-  
cum, vel liberalitate principum, vel oblatione fide-  
lium poterit adipisci, firma vobis, vestrisque suc-  
cessoribus et illibata permaneant: in quibus hæc  
propriis duximus nominibus exprimenda: monaste-  
rium de Campovold; capellam de Curtiliis, capellam  
de Lonver, capellam de Villar, ecclesiam de Canta-  
neto, ecclesiam de Cyriliaco. Has itaque, cæterasque  
ecclesias, quas apostolicæ sedis privilegio possidetis,  
taliter concedimus ut, salvo jure episcoporum, quod  
in paratis et synodis ibidem hactenus retinuisse

D noscuntur, quidquid deinceps in eis intus forisque,  
tam ex oblationibus quam ex sepulturis, vel etiam  
ex decimationibus tam majoribus quam minoribus  
acquirere potueritis, ex integro possideatis; nullaque  
unquam persona vel ecclesiastica, vel sacerdotalis de  
mnibus ad eas pertinentibus se super vos intromit-  
tere audeat. Liceat queque vobis in ecclesiis vestris  
presbyteros eligere, ita tamen ut ab episcopis vel  
episcoporum vicariis animarum curam absque vena-  
litate suscipiant; quam si dare illi, quod absit! ex  
pravitate noluerint, tunc presbyteri, ex apostolicæ  
sedis benignitate, cantandi illic licentiam consequan-  
tur. Neque cuilibet facultas sit pro vobis viyorum  
sive defunctorum eleemosynis ad salutem datis vos  
inquietare, sed tam virorum quam mulierum, tam

clericorum, quam laicorum oblationes, quæ ad vos Afferuntur, in usum servorum Dei pauperumque profuturas recipere liceat. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat idem cœnobium temere perturbare, vel ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, vel temerariis vexationibus fatigare; sed omnia integra conserventur corum pro quorum sustentatione ac gubernatione concessa sunt, usibus omnimodis profutura, salva in omnibus abbatum Cluniacensium obedientia. Si qua sane in crastinum ecclesiastica sacerdotalis persona hujus privilegii nostri paginam sciens contra eam temere venire tentaverit, secundo tertiove communita, si non satisfactione congrua emendaverit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniuritate cognoscat, et a sacratissimo corpore ac saægâine Dei et Domini nostri Jesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultiōni subjaceat. Cunctis autem supra fato loco justa servantibus sit pax Domini nostri Jesu Christi, quatenus et hic fructum bonæ actionis percipient, et apud districtum judicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen, amen, amen.

Ego Paschalis sanctæ Ecclesiæ catholicæ episcopus.

Ego Odilo Prænestinus episcopus.

Ego Iohannes Tusculanus episcopus.

Ego Teuzo cardinalis sanctorum Joannis et Pauli.

Ego Albericus Dei gratia cardinalis tituli S. Petri ad Vincula.

Ego Paganus diaconus sanctæ Romanæ Ecclesiæ de diaconia S. Mariæ novæ.

Datum Anagniæ per manum Joannis sanctæ Romanæ Ecclesiæ diaconi cardinalis, xviii Kalendas Decembris, indictione viii, Incarnationis Dominicæ anno 1100; pontificatus autem domini Paschalis secundi papæ ii.

### XXXI.

*Privilegium, quo monasterii Cluniacensis bona omnia ac jura confirmantur.*

(Anno 1100, Nov. 15.)

[*COCQUELINES, Bullarum, privilegiorum ac diplomatum Romanorum pontificum amplissima Collectio. — Romæ 1759 fol., t. II, p. 114.*]

PASCHALIS episcopus, servus servorum Dei, venerabili fratri HUGONI, Cluniacensi abbatii, ejusque successoribus regulariter substituendis imposterum.

Zelus Domini et religionis prærogativa, qua per universum fere Occidentem nostris temporibus per Dei gratiam congregatio vestra percelluit, et inconcussa unitas, qua inter procellas omnes sedi apostolicae adhaesistis, mansuetudinem nostram veherentius exhortantur, imo urgent atque compellunt, ut vestris petitionibus assensum accommodare, et quieti vestræ imposterum providere sollicitius debemus. Quapropter quidquid libertatis, quidquid auctoritatis prædecessores nostri Ecclesiæ Romanæ

A pontifices, præsertim apostolicæ memoriam Gregorii VII et Urbani II, vestro monasterio et locis ad idem pertinentibus contulerunt, nos quoque præsenti decreto auctore Domino confirmamus. Ad hæc adjicimus ut in omnibus prioratibus et cellis, quæ nunc sine proprio abbate vestro regimini subjectæ sunt, nullus unquam futuris temporibus abbatem ordinare præsumat; sed tam prioratus ipsi et cellæ, quam et cætera in quibuslicet locis omnia, quibus fraternalitas tua Arvernensis concilii, quod per supradictum Urbanum pontificem celebratum est, tempore investita erat, de quibus tunc nulla quæstio mota est, cui nimirum concilio per temetipsum interfueras, tam tibi quam successoribus tuis in pace semper et quiete serventur, in quibus haec propriis visa sunt adnotanda nominibus: S. Maria de charitate de Martignaco (*Mar. de Marciaco*), S. Petrus de Muniaco (*Mar. de Cusiniaco*), S. Petrus de Leniciis (*Mar. de Leuntiis*), S. Paulus de Pergamo, S. Isidorus de Hispania, S. Odylus (*Mar. Orylius*) de Scarrione, S. Marcellus de Salsimonaco, S. Marcellus de Cabilone, Carus locus, Paredus Romanum monasterium, S. Victor de Gebenna, Paterniacus, S. Saturninus de Provincia, S. Eutropius, S. Martinus de Auxia, monasterium de Cacerris, S. Maria de Tolosa, Boort (*Mar. S. Maria de Tobosa Boarum*), Tiernus, S. Martinus de Campis, Sylviniacus, Virgenus, Ginniacus, Nantuacus, S. Paneratius de Anglia, S. Licerius de Nazara, S. Jacobus de Potino, S. Gabriel de Cremona, S. Salvator et S. Stephanus de Niverno. Præcipimus etiam ut omnes ecclesiæ seu capellæ vestræ et cœmeteria libera sint, et omnis exactio in immunitia præter consuetam episcopi parâam justitiam in presbyteros, si adversus ordinis sui dignitatem ostenderint: exceptis nimirum ecclesiis illis, quæ absque hujusmodi subjectione in abbatis potestate subsistunt. Liceat quoque vobis cum juribus vestris (*Mar. seu fratribus vestris*) presbyteros eligere, ita tamen ut ab episcopis, vel episcoporum vicariis animarum curam absque venalitate suscipiant, quam si committere illi, quod absit! ex pravitate noluerint, tunc presbyteri ex apostolicæ sedis benignitate officia celebrandi licentiam consequantur: neque cuilibet facultas sit, aut

C claustri unquam aut locorum vestrorum fines provivorum sive defunctorum eleemosynis ob salutem datis inquietare; sed tam virorum quam mulierum oblationes, quæ Deo offeruntur, in usum servorum Dei, pauperumque Christi percipere liceat. Abbatias vero, quas tuæ tuorumque successorum ordinationi prædecessor noster Gregorius VII PP. commisit, nos quoque committimus, videlicet Virhelva, S. Ægidii, S. Joannis de Angelico, S. Petri Moysiano, Moliacensem, S. Martialis de Lemovico, novum monasterium Sancti Cypriani Pictaviensis de S. Sacco; adjacentes etiam S. Germani Autissiodensis, S. Astrimoni Mauricensis, S. Bertini Tarvaniensis eidem ordinationi subjaceant, salvo nimirum jure sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Nec minus illud supra-